

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
'ΠΑΤΡΙΩΝ'
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

*Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

ΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΑΙ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Ἐνῶ ἐναμιλλῶς πρὸς τὰς ἄλλας σημαίας τοῦ σταυροῦ ἡ κυανόλευκος, ἡγουμένη τῶν Ἑλληνικῶν στρατιῶν, δωρεῖ εἰς τοὺς ἀλυτρώτους ἡμῶν ἀδελφοὺς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπερτάτων ὀνείρων καὶ χαράσσει τὴν ὁδὸν τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, καὶ ἐνῶ σημαίνει τὸ ἐωθινὸν τῆς ὑπὸ τόσων γενεῶν προσδοκηθείσης πανελληνίου ἀναστάσεως καὶ ἐνότητος, πᾶς καὶ ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων ὀφείλει νὰ ἐρωτᾷ ἑαυτὸν ποίαν συμβολὴν παρέσχε, ποίαν θυσίαν ὑπέστη, ποίαν αὐταπάρνησιν ἔδειξεν, ὅπως ἐν ἡτύχῳ συνειδήσει ἀπολαμβάνῃ σήμερον τῆς κοινῆς χαρᾶς καὶ συμμετέχῃ αὖριον τοῦ κοινοῦ θριάμβου.

Εὐχρηθῶμεν ὅπως οὐδεμία Ἑλληνικὴ συνειδήσις αἰσθανθῇ τύψεις ἐπὶ ραθυμία καὶ καθυστερήσει καὶ ὅπως μὴ πικράνῃ τὴν χαρὰν οὐδενὸς ἢ συναίσθησις, ὅτι παράσιτος εἰσέρχεται εἰς τὸ συμπόσιον τῆς παρασκευαζομένης ὑπερτάτης ἐθνικῆς ἀγαλλιάσεως.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ δοῦσα πρώτη ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ σύνθημα τοῦ κατὰ τῶν Τούρκων ἀγῶνος καὶ διδάξασα εἰς τοὺς ἄλλους αὐτῆς λαοὺς τὸ ὑψηλὸν μάθημα τοῦ νικᾶν καὶ ἐλευθεροῦσθαι, ἡ Ἑλλὰς ἦτο θέλημα τῆς θείας Προνοίας νὰ αἰσθανθῇ πάλιν πρώτη τὴν προσέγγισιν τοῦ ἐπηγγελμένου πληρώματος τοῦ χρόνου τῆς σωτηρίας καὶ νὰ καλέσῃ τοὺς διὰ τοῦ παραδείγματός της ἐλευθερωθέντας λαοὺς εἰς σύμπραξιν καὶ κοινὸν ὑπὲρ τῶν πάντων ἀγῶνα, πᾶσαν ὑποσχεθεῖσα αὐτῇ καὶ ἀξιώσασα παρὰ τῶν ἄλλων θυσίαν. Τὴν ὑπόσχεσιν δὲ τὴν μεγάλην καὶ ἱερὰν ἔδωκεν ἡ Μήτηρ ἡμῶν ἐν τῇ πεποιθήσει, ἣν ἐκπαλαί ἔχει, ἐπὶ τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν τῶν τέκνων της.

Τῆς Μητρὸς τὴν πεποίθησιν οὐδεὶς ἄρα θὰ εὐρεθῇ νὰ διαψεύσῃ. Ἀπὸ τοῦ φιλοστόργου πατρός, ὅστις εἰς τὸ ἔλεος τῶν ἄλλων ἐγκαταλείπει τὰ ἀνήλικα τέκνα του, ἵνα σπεύδωσιν εἰς τὴν φωνὴν της προσφέρει τὸ αἷμά του θυσίαν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου, καὶ ἀπὸ τοῦ πτωχοῦ καραγωγέως, ὅστις εἰς πρώτην αἰτησίαν της δίδει τὸν ἵππον καὶ τὴν ἀμάξαν, τὴν μόνην περιουσίαν, δι' ἧς συνετήρει πολυμελῆ ἴσως οἰκογένειαν, — ἀπὸ τῶν ἀπείρων τοιούτων, τῶν προθύμως θυσιαζόντων τὰ πάντα, μέχρι τῶν ἀσμένως προσφερόντων τὰ μικρὰ περισσεύματα, ἅτινα διὰ νυχθημέρων μόχθων συνεκέντρωσαν, καὶ μέχρι τῶν πολυταλάντων ὅσοι διὰ μεγαλοπρεπῶν δωρεῶν ἔρχονται ἐπικούροι εἰς τὰς μεγάλας ἐθνικὰς ἀνάγκας, πάντες προθύμως ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς πεποιθῆσιν ἐπ' αὐτοὺς ἀνέλαβεν ἡ Πατρίς.

Καὶ ὅταν ἐπιστῇ ἡ ὥρα δὲν θὰ μείνῃ κανὲν τέκνον της, κανὲν γνήσιον τέκνον της, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ δικαιοῦται νὰ συμμερισθῇ μεθ' ὑπερηφανείας τὴν ὁξάν τῆς ἐθνικῆς νίκης καὶ νὰ μὴ δύναται νὰ εἴπῃ μεθ' ἡσύχου συνειδήσεως : — Συντελέσσα καὶ ἐγώ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἔκτη

(Λουκ. γ' 27—36).

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ¹ ὑπὴντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἔνεοδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν ². ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ³ Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. ⁴ παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει ⁵ αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδασι φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἤλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοι ἐστὶν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε λεγεών ⁶. ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ⁷ ἀπελθεῖν. ἦν δ' ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει. Καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγροὺς. ⁸ ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονούντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. ἀπήγγειλαν δ' αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. καὶ ἠρώτησαν ⁹ αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν ὅτι φόβος πολλὸς συνεῖχοντο ¹⁰ αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ. ἀπέλυσε ¹¹ δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Σημειώσεις.

1) Χώραν τῶν Γαδαρηνῶν = εἰς τὸ ἀντικρὺ μέρος τῆς Γαλιλαίας. 2) Ἐν τοῖς μνήμασι = τὰ μνήματα ἦσαν σπηλαιώδεις θάλαμοι ἐν τοῖς βράχοις, ἐν οἷς ἐνεταφίζον τοὺς νεκρούς. 3) Τί ἐμοὶ καὶ σοὶ — τί σχέσις συνδέει ἡμᾶς; Σὺ εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγὼ ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ. 4) Μὴ με βασανίσῃς = Εἶχε κυριεύσει αὐτοῦ. 5) Δεσμεῖτο = ἔκειτο. 6) Λεγεών = ὁμοειδὴς ὁμοῦ στρατοῦ ἐκ 4,200—6,000 ἀνδρῶν. 7) Ἐνταῦθα δὲ σημαίνει ὠρισμένην ἡμᾶς πνευμάτων πονηρῶν. 8) Ἀγέλη = ὁμοειδὴς ὁμοῦ στρατοῦ ἐκ 4,200—6,000 ἀνδρῶν. 9) Ἐπρωτήσαν = παρεκάλουν. 10) Ὅτι φόβος πολλὸς συνεῖχοντο = ἰδόντες τὴν τιμωρὴν δύναμιν τοῦ Σωτῆρος ἐφοβήθησαν πολὺ. 11) Ἀπέλυσε = ἀφῆκεν ἐλεύθερον ν' ἀπέλθῃ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ο ΚΑΡΠΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑφесίους Ἐπιστολῆς, Β', 4—10.

Ἡ κατάστασις, ἐν τῇ ὁποίᾳ διετέλει ὁ ἄνθρωπος πρὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἦτο οἰκτρά, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, μάλιστα δὲ τῆς ἠθικῆς, ἐπομένως τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας του, ὡς διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ αὐριανῇ ἀποστολικῇ περικοπῇ, τῆς πρὸς Ἑφесίους Ἐπιστολῆς, εἶναι καθ' ὅλοκληρίαν ἔργον τῆς εὐσπλαγγίας τοῦ Θεοῦ, τῆς πολλῆς του ἀγάπης. Ὅντας, λέγει, ἡμᾶς ἠθικῶς νεκροὺς ἐξωποίησε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μᾶς ἔδωκε νέαν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ζωὴν· ὁ ἀναστήσας καὶ ζωοποίησας αὐτὸν, μετὰ τὸν σταυρικὸν θάνατον, συνεζωοποίησε καὶ ἡμᾶς μετ' αὐτοῦ, κατέστησε καὶ δι' ἡμᾶς δυνατὴν τὴν ἀνάστασιν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ὡστε εἰμεθα χάριτι πειρασμένοι, ἡ σωτηρία μας εἶναι ἔργον τῆς ἐλεήμονος ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς εὐσπλαγγίας του, διὰ τοῦ βαπτίσματος συντηγέρθημεν μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἐκ τοῦ θανάτου τῆς ἀμαρτίας καὶ συνεδοξάσθημεν μετ' αὐτοῦ, θὰ συναντηθῶμεν δὲ καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

Εἰναι λοιπὸν ἀμέτρητος ἡ εὐσπλαγγία τοῦ Θεοῦ, ἡ δοθεῖσα εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἔτι μάλλον θὰ καταδειχθῇ εἰς τὸ μέλλον ὁ ἄπειρος πλοῦτος, τῆς χάριτος αὐτοῦ. Ἐδόθη δὲ αὕτη εἰς ἡμᾶς «ἐν χρηστότητι», τοῦτέστι ἡμεῖς δὲν ἐγενόμεθα ἄξιοι αὐτῆς διὰ τῶν ἡμετέρων ἀρετῶν, ἀλλ' ἀπηλαύσαμεν αὐτῆς ἐκ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν κατέστησεν εἰς ἡμᾶς προσιτὴν ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐπὶ γὰρ χάριτι ἔστε πειρασμένοι διὰ τῆς πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι, ἐπιλέγει ὁ Ἀπόστολος. Ἀντικειμενικὸς ὅρος τῆς σωτηρίας μας εἶναι ἡ χάρις, ὡς ἐνεργούσα δύναμις τοῦ Θεοῦ, δοθεῖσα εἰς ἡμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ βαπτίσματι, ὑποκειμενικὸς δὲ ὅρος εἶναι ἡ πίστις, διὰ τῆς ὁποίας ἀποδεχόμεθα τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τείνομεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ οἰκείωσιν τῆς δικαιοσύνης τοῦ Χριστοῦ. Ἡ σωτηρία δὲν εἶναι πρᾶξις ἁπλῆς γενομένη καὶ λήξουσα, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀπαιτῆται τι πλέον ἐκ μέρους τοῦ Χριστιανοῦ. Ἀλλ' εἶναι πρᾶξις ἐξακολουθοῦσα, ἐπομένως ἐν αὐτῇ συνεχεῖται τὸ παρελθὼν καὶ τὸ παρόν. Εἶναι ἀναγέννησις τοῦ ἀνθρώπου, ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ διηκενὴς τάσις πρὸς τὴν ἠθικὴν τελειοποίησιν.

Συνεισφέρουμεν λοιπὸν ἡμεῖς εἰς τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας μας τὴν πίστιν, ἀλλὰ καὶ ἡ πίστις εἶναι «Θεοῦ δῶρον». Ἐὰν δὲν ἤρχετο εἰς τὸν κόσμον ὁ Θεὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦς πῶς θὰ ἐπιστεῖν; Ἡ πίστις ἀνήκει εἰς ἡμᾶς, ἡμεῖς εἰμεθα οἱ ἐπιστεῖντες, ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον τῆς πίστεως καὶ ἡ παρόρμησις πρὸς αὐτὴν ἀνήκουσιν εἰς τὸν Θεόν. Σωζόμενοι δ' ἐκ πίστεως καὶ ὄχι ἐκ τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου ἀεὶ ἔργων δὲν δικαιούμεθα νὰ καυχώμεθα. Τὴν σκέψιν ταύτην ἐπικυρῶν ὁ Ἀπόστολος προσθέτει: «αὐτοῦ γὰρ ἔσμεν ποιήματα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, ὡς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν». Ὁ πιστεύων καὶ ἀναγεννώμενος εἰς νέαν ζωὴν πατήσωμεν. Τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἔργα παρουσιάζονται οἷον εἰς ἠθικὰς ἀνάγκη μετὰ τὴν ἀναγέννησιν καὶ ἐπομένως δι' αὐτὰ προπαρασκευάσεν ὁ Θεός τὸν ἀναγεννώμενον ἄνθρωπον. Εἶναι ὁ καρπὸς τοῦ νέου δένδρου, ἐκ τοῦ ὁποίου μαρτυρεῖται ἡ πραγματικὴ καὶ ἀληθὴς αὐτοῦ ζωὴ.

Καρπὸς λοιπὸν τῆς χριστιανικῆς ἀναγεννήσεως εἶναι ὁ ἀνάλογος ἠθικὸς βίος τοῦ Χριστιανοῦ, ὡς φυσικὸν ἀποτέλεσμα

τῆς νέας ζωῆς. Τὴν ἀληθεῖαν ταύτην ἀναπτύσσει ὁ Ἀπόστολος ἐν ὅλαις ταῖς ἐπιστολαῖς του, διότι εἶναι ἐκ τῶν θεμελιωδῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀληθειῶν. Ὁ Χριστιανισμός, ὡς θρησκεία, δὲν εἶναι ἀπλῶς σύνολον ἀφρημένων ἐννοιῶν, δὲν εἶναι ἀπλῆ θεωρία, ἀλλὰ ἀλήθεια καὶ ζωὴ, εἶναι, κατ' ἐξοχὴν, ἠθικὴ ζωὴ, ἐφαρμογὴ καὶ πραγματοποίησις ἀληθείας. Ἐπομένως ἀληθὴς Χριστιανὸς δὲν δύναται νὰ εἶναι ὅστις μόνον ἀφρημένως παραδέχεται τοῦ Χριστιανισμοῦ τὰς ἀληθείας. Ἀλλ' ὅστις πραγματοποιεῖ καὶ ἐφαρμόζει αὐτάς ἐν τῇ ζωῇ του, ἀποδεικνύων τοιοῦτοτρόπως ὅτι ἀληθῶς καὶ πραγματικῶς ἀναγεννήθη.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΓΥΦΤΑΚΗΣ

Διψοῦν οἱ κάμποι γιὰ νερὸ καὶ τὰ βουνὰ γιὰ χιόνια
Καὶ τὰ γερᾶκια γιὰ φωλιά, καὶ οἱ Τοῦρκοι γιὰ κεφάλια.
— Κύριέ μου τί νὰ γίνῃκεν ἡ μάνα τοῦ Γυφτάκη,
Ὅπως τὰ δύο παιδιὰ, τὸν ἀδερφὸ τῆς, τρία,
Καὶ τώρα παλαδῶθηκε καὶ περπατεῖ καὶ κλαίει;
Μήτε στοὺς κάμπους φαίνεται μήτε στὰ κορφοβούνια.
— Μὰς εἶπαν, πέρα πέρασε, πέρα στὰ Βλαχοχώρια,
Κ' ἐκεῖ τουφέκια πέφτανε καὶ θλιβερά βροντοῦσαν.
Μήτε σὲ γάμους πέφτανε μήτε σὲ πανηγύρια,
Μόνο τὸν Γυφτὴ λάβωσαν στὰ γόνα καὶ στὸ χέρι.
Σὺν δέντρο ἔρραγίστηκε, σὺν κυπαρίσσι πέφτει.
Ψηλὴ φωνοῦλα ἐβγαλε σὺν παλληκαρί ποῦταν.
— Ποῦσε, σὺ δόλιε μ' ἀδερφέ καὶ πολυαγαπημένε;
Γύρισε πίσω, πάρε με, πάρε μου τὸ κεφάλι,
Νὰ μὴν τὸ πᾶρ' ἡ παγαγιὰ καὶ ὁ Ἰουσοῦρ Ἀράνης.
Καὶ μοῦ τὸ πᾶρ' στὰ Γιάννινα τ' Ἀλλ' παρὰ τοῦ σκύλου.

Ο ΙΕΡΟΣ ΑΓΩΝ

Πάντες ὁμολογοῦσιν ὅτι ὅταν ὁ πόλεμος γίνεται, ἵνα ὁ ἰσχυρότερος ἀφαιρῇ ἀπὸ τοῦ ἀσθενέστερου τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν του, ἵνα τὸν υποχρεώσῃ νὰ πληρώσῃ φόρους, νὰ στρατεύεται καὶ νὰ φονεύεται ὑπὲρ τῶν κατακτητῶν του, τότε εἶναι πόλεμος ἄδικος.

Ὅταν δ' ὅμως ὁ πόλεμος γίνεται, ἵνα ὁ ἄνθρωπος σώσῃ ἢ ἀνακτήσῃ τοὺς ναοὺς τῆς θρησκείας του, τοὺς τάφους τῶν πατέρων του, τὴν ἐλευθερίαν του, τότε εἶναι πόλεμος ἱερός. Διὰ τοῦτο λίαν ὀρθῶς τις τῶν ἐν Βυζαντίῳ αὐτοκρατορῶν ἡμῶν ἐπρότεινε, ἵνα ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ὀρίσῃ νὰ τιμῶνται ὡς ἅγιοι καὶ ὡς μάρτυρες ὅσοι ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀποθάνωσιν ἐν τῷ πολέμῳ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ὁρθῶς δὲ καὶ σοφῶς ὠρίσθη καὶ μετὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821, ἵνα ὁ ἱερεὺς καθ' ἐκάστην λειτουργίαν φέρων τὰ Ἅγια μνημονεύῃ «τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐν τῷ ἱερῷ ἡμῶν ἀγῶνι ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν μνησθῇ Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ». Σήμερον δὲ ὀφείλει ἡ εὐχὴ αὕτη νὰ μεταβληθῇ, ὥστε νὰ περιέχωνται ἐν αὐτῇ καὶ μνημονεύωνται πάντες οἱ πανταχοῦ καὶ μετὰ τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἀγῶνα ἀγωνισθέντες καὶ πεσόντες ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀδελφοὶ ἡμῶν Χριστιανοί, καὶ ἅμα νὰ διαταχθῶσι πάντες οἱ ἱερεῖς ἐπὶ ποιῇ ἀρχίας, ἵνα κατὰ πᾶσαν θείαν λειτουργίαν μνημονεύσιν αὐτούς.

Ἀλλὰ πλὴν τούτου ἀναγκαῖον κρίνομεν νὰ συστήσωμεν ὅπως νομοθετηθῶσι σήμερον καὶ ἄλλα τινά: Πρῶτον οἱ τραυματισθέντες καὶ δι' αὐτὸ ἀνίκαντες εἰς τὸ πρότερον ἔργον αὐτῶν καταστάντες νὰ λαμβάνωσιν ἢ σύνταξιν τινὰ ἀνάλογον πρὸς τὴν κοινωνικὴν των θέσιν ἢ κατὰ προτίμησιν δημοσίαν τινὰ θέσιν εἰς ἣν κρίνονται κατὰλληλοι. Τοῦτο εἶναι

ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΟΥ

Τὰ ἰσχυρὰ καὶ γενναῖα τῆς ψυχῆς συναισθήματα, ἡ χαρὰ διὰ πράξεις ὑπερηφάνους, ἡ τιμὴ σφεχνουμένη, ἡ ἐλευθερία θάλλουσα, τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἂν ψυχορραγῇ, εἰς ἀκμάζουσιν ζωὴν ἐπαναφέρουσι, καὶ ἂν ἐν ἀπελπισμῷ σκότους πνίγεται, μετὰ τὰς φαίδρας βρῖνουν τῆς εὐδαιμονίας ἀκτίνας. Ὁ ψυχομαχᾶς ὁ Διγενῆς λέγει τὸ δημοτικὸν ἔσμη, ἀλλὰ ἀκούσας ὅτι, ἐφάνη ἐν τῇ γῇ ἀνὴρ, περὶ οὗ ἔλεγον ὅτι

σὺν βράχος εἶν' ἡ πλάταις του, πύργος ἡ κεφαλὴ του

καὶ τὰ πλατιά τὰ στήθη του χορταριασμένος τοῖχος αὐτοῦ ὁ ψυχορραγῶν ἀνδρείευσεν καὶ σηκώθη, ἐνεδύθη τὰ σιδηρὰ καὶ χαλκὰ ὅπλα του, ἐπῆγε καὶ τὸν εὐρηκε ὁ τοῦ Δράκου τοῦ λειβάδι καὶ τὸν κατέβαλε μονομαχῶν, ἵνα μὴ ἀκουσθῇ ὅτι, καὶ ἂν ἦτο αὐτὸς ἐτοιμοθάνατος, ἐφημίσθη τις ἄλλος ἐπὶ τῆς γῆς ἀνδρειωμένος. Ἐλαβεν, ὅτ' ἐπήδησεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Μαλλῶν Ἰνδῶν, ὁ Ἀλέξανδρος τραύματα παρὰ μικρὸν θανατηφόρα, ἀλλ' ὅτε ἀνέντηεν ἐκ τῆς αἰμορραγίας καὶ ἔμαθεν ὅτι ἔπεσεν ἡ πόλις καὶ καταφθάρησαν οἱ ἐχθροί, εὐθυμὸς ὁ ἀπαράμιλλος κατακτητὴς κατεπάλασε τὸν θάνατον καὶ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἐπερεύθη πρὸς τὸ μέγα στρατόπεδόν του τὸ παρὰ τὸν Ἰνδόν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἡ ἐθνικὴ, Τιτανίς κρημνισθεῖσα εἰς τὸν τάρταρον τοῦ ἀπελπισμοῦ ἐκ τῆς πολιτικῆς τῆς πατρίδος κακοδαιμονίας, ἐκεῖτο ἐκεῖ μετὰ δάκρυα μαῦρα αἰσχύνοῦσα τὴν ὥραιαν τῆς ὕψιν, τὴν κόμην τίλλουσα τὴν μεταξίνην, ῥάκη περιβεβλημένη ἡ βασιλίςσα. Ὁρρεὺς μελίθογγος μετὰ τὴν λύραν του θέλξας τοὺς δαίμονας τοῦ Ἄδου, συνετώτερος ἐκεῖνον τοῦ μυθικοῦ, ἄκαμπος ὑπὸ ἀδυναμῶν, τὴν ψυχὴν ἡμῶν ταύτην τὴν ἐθνικὴν, Εὐριδίκην θεοειδῆ, ἐξω ὠδήγησεν εἰς τὸ φέγγος τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς. Πτέρυγας ἦδη φέρουσα ἐκ τῆς λάμψεως ὑφασμένης τῆς νίκης τῶν στρατιωτῶν τῆς πατρίδος ἵπταται αὕτη μετάρσιος ἀκτινοβόλος ἐξ ὑπερηφανίας, οὐχὶ εἰς τῆς φαντασίας τὸν νοητὸν Ὀλυμπον, ἀλλ' ἂν ἐκεῖ εἰς τὸν Θεσσαλικὸν Ὀλυμπον, ὃν περιζωνοῦσιν αἱ πεδιάδες τῆς Περραιβίας καὶ τῆς Πιερίας καὶ βρέχουσι τὴν ρίζαν τὰ κύματα τοῦ Θερμαϊκοῦ.

Ἀλλ' ὅμως, ὅπως ἐκεῖνος ὁ νοητὸς Ὀλυμπος, καὶ οὗτος τώρα ἑορτὴν ἄγων, καίτοι ἡ ὥρα τοῦ ἔτους εἶναι αὕτη, καθ' ἣν συνήθως ὑπὸ τοῦ βαρέος καλύπτεται μανδύου τοῦ χειμῶνος, οὕτε ὑπὸ ἀνέμων ταράσσεται οὕτε ὑπὸ ὀμβροῦ βρέχεται οὕτε ὑπὸ χιόνων καλύπτεται, ἀλλ' αἰθρία ἐπ' αὐτοῦ ἀπλώνεται ἀνεφελος, λευκὴ δ' ἐπιτρέχει αὐτὸν αἴγλην (Ὀμηρος). Ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ τῆς οὐρανογείτονος κάθηται ἐπὶ θρόνου φωτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ἀκτινοβολῶν ἐκ χαρᾶς ἐπὶ ταῖς νίκαις τῶν λατρευνόντων αὐτῷ κατὰ τῶν ὁπαδῶν τῆς κτηνώδους θρησκείας τοῦ πεπρωμένου καὶ τῆς ἀπανθρώπου βίας. Παρ' αὐτῷ οἱ φαίδροι θεοὶ τοῦ ἀρχαίου κόσμου τοῦ Ἑλληνικοῦ οἱ ὀδοποιήσαντες τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, οἱ παρὰχωρήσαντες εἰς αὐτὸν εὐμενεῖς καὶ γλυκύθυμοι τὸν θρόνον τῆς διοικήσεως τοῦ παντός, οἱ θεοποιήσαντες τὴν χάριν τοῦ βίου, τὴν εὐμουσίαν, οἱ πρῶτοι ἅγιον τράπεζαν ἰδρύσαντες εἰς ὃ τι χαρακτηρίζει ἐξαιρετικῶς τὸν ἄνθρωπον, εἰς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἐκεῖ ἀναβάντες θεῶνται τὰ πέραν οἱ ἡμίθεοι τοῦ γένους ἡμῶν ὁ Πρωτεσίλαος ἐκεῖ, ὅστις γνωρίσας τὸν χρησμὸν τὸν λέγοντα ὅτι θὰ γείνωναι κύριος τῆς τρωάδος γῆς οἱ Ἕλληνες, ἂν θύμα ἐκούσιον πέσῃ τις ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τοῦτο δὲ τὸ θύμα θὰ εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις πρῶτος θὰ πατήσῃ τὴν ἐχθρικὴν γῆν, αὐτὸς ἐκ τῶν δεκάδων χιλιάδων προσπλευσάντων ἐκεῖ Ἕλληνων πρῶτος ἐπήδησε καὶ φονεῖται ἔδωκε τὴν φωστέρφανον νίκην εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ ὁ Ἀλέξανδρος, οἱ στρατηλάται αὐτοῦ καὶ οἱ Θεσσαλοὶ ἵππεις οἱ ἀκολουθῶντες

σαντες αὐτῷ στεφανηφόροι νικηταὶ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς. Ἐκεῖ ὁ Ἀλέξιος Κομνηνὸς ὁ νικητὴς τῶν Νορμανῶν ἐν Λαρίση, τῆς Καστορίας ὁ ἡρωϊκὸς πορθητής. Ἐκεῖ ὁ Ἰωάννης Δούκας Βατάτσος ὁ συντρίψας τοὺς καταφράκτους τῆς Δύσεως ἱπποτάτας ἐν Βοδηνοῖς, ἐκεῖ ὁ Ἰωάννης Παλαιολόγος ὁ κατατροπώσας περὶ Καστορίαν καὶ πρὸς τὴν Πρίλαπον τοὺς Φράγκους.

Ἐχει ἀναβῆ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τοῦ Ὀλύμπου μονῆς αὐτοῦ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου, ὁ ἡγούμενος Διονύσιος, τὸν σταυρὸν προστάξας εἰς τὸ ῥάσον, τᾶρματα δὲ ζωσθεὶς τοῦ πολεμιστοῦ καὶ ἀποθανὼν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ἐχουσιν ἀναβῆ ὁ Ζήδρος ὁ τεσσαράκοντα ἔτη κρατήσας ἀπάτητον διὰ τοὺς Τούρκους τὸν Ὀλυμπον. Ἐχουσιν ἀναβῆ ἐκ τῆς τοῦ Πλαταμῶνος ὁ Γιάνης τοῦ Σταθα με τοὺς ναύτας τοῦ καταδρομικοῦ στόλου αὐτοῦ· κρατοῦσιν ἐκ τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ ὑφασμένην καὶ ἐκ δύο ποταμῶν εἰς σταυρὸν ἐνουμένων ἀκτίνων ἡλιακῶν τὴν πρώτην ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῶν τοιαύτην ὑψωθείσαν κυανόλευκον σημαίαν μας. Ἐχει ἀναβῆ ἐκεῖ ὁ Νικοτσάρας τοῦ στόλου τούτου ὁ ὑποναύαρχος, ὁ περιάλητος διὰ τὰς ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν μάχας αὐτοῦ, ὅτε ἐπορεύθη ἐπικουρὸς τῶν Σέρβων. Ἐχει ἀναβῆ «ἡ μάνα τῶν Λαζαίων» ἐν μέσῳ τῶν ἡρωϊκῶν υἱῶν αὐτῆς ἡ παροξύνουσα αὐτοὺς εἰς τὸ μῖσος κατὰ τῶν Τούρκων καὶ μετὰ τὴν κατάραν της ἀπειλοῦσα, ἂν ἤθελον παύσῃ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, λέγουσα.

κατὰρα νὰ ἔχετε, παιδιὰ, τὸ σῶμά σας μὴ λυώσῃ

ἐν ὄσῳ ζήτε, τὴν Τουρμὶὰ πάντα νὰ πολεμήτε.

Ἐχει ἀναβῆ ὁ Γεωργάκης Ὀλύμπιος ὁ συνετὸς καὶ ἀνδρεῖος στρατηγὸς τῶν ἐν Βλαχίᾳ Ἑλλήνων, τῆς θυσιᾶς τῆς ἐν τῇ μονῇ τοῦ Σέκου ὁ ἱεροφάντης ὁ ἀγιώτατος. Ἐχει ἀναβῆ ἐκεῖ ὁ Παπαθύμιος ὁ Βλαχάδας· θάλλει ὡς τοῦ Ἀχιλλέως ἐξ ὑγείας καὶ ἀκμῆς τὸ κατασπαρχθὲν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν Ἰωαννίνοις σῶμα του, λάμπει ἐκ χαρᾶς ἡ ἐμπτυσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀνάνδρου ληστοῦ Ἀλῆ ὄψις του, ὅταν θεᾶται τοὺς

χώρους, ὅπου ἐπολέμησεν, ὅπου τὴν ἐλευθερίαν ἐκήρυξεν, ὅπου αἱ σάρκες του ἐσκορπίσθησαν, τοὺς χώρους τούτους ἐν ζωῇ σκιρτῶντας, μακρὰν δὲ φεύγουσαν, πτοημένην μετὰ τὴν οὐρανὸν ὑπὸ τὰ σκέλη τῆς τίγριν, τὸν Τούρκον, λιπόφυχον καὶ μετὰ ὀλίγον νεκρόν. Ἐκεῖ ἡ Ἀνθίτσα ἡ Κασσανδριώτισσα, ἐκεῖ τῆς Νικουστῆς αἱ ἡρωϊκαὶ γυναῖκες.

Πάντες ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τούτῳ Πανθέῳ οἱ Ὀλύμπιοι, ἀκτινοβολοῦντες προσδλέπουσι τὰς Ἑλληνικὰς στρατικὰς ἀξίας τοιαύτης δόξης ἐθνικῆς καταπατούσας τὰ δειλὰ θηρία. Πέραν δ' ἐκείθεν ἐκ βορρᾶ, ἀπὸ τοῦ Πιερίου ὄρους, πομπὴ φαίνεται ἐρχομένη. Εἶναι αἱ Μοῦσαι αἱ Πιερίδες. Ἐν μέσῳ αὐτῶν ἡ Ἀρμονία, ὁ Ἀπόλλων δὲ τὸν χορὸν τοῦτον ἄγει. Θὰ ψάλλωσι νέους μεγαλοφωνοτάτους ἐνερμονίους ἐθνικοὺς ὕμνους.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη κατ' ἐβδομάδα.

Παρατηρήσατε τοὺς ναύτας, ὅταν ἐν στοίχῳ, τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ ἐπιθέντες, ἀγωνίζονται εἰς ἀνάσπασιν λέμβου ἢ ἀγκύρας· ἀντιπαρορμούμενοι ἐναγωνίως καὶ ἐν τῇ ἀμίλλῃ ἀντιλοῦντες δυνάμεις ἀναριῶσιν ἐπὶ τέλους ἀσφαλῶς εἰς ὕψος τὸ χειριζόμενον σκεῦος.

Διὰ παραπλησίον ἀγῶνος ἡρῆη ποτὲ ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τῶν τέκνων της εἰς περιφανὴ ἀκμήν.

Στέφ. Ν. Δραγούνης.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Δ. Ἀ. ρ. ι. σ. σ. α. ν. Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχέος φύλλου, ἡ ἀποστολὴ εἰς τὸ νέον ἐσωτερικὸν θὰ γίνεταί διὰ τῶν ἰδικῶν μας ταχυδρομείων. — Γρ. Β. Ρ. ὁ δ. ο. ν. Ἐξετελέσθη. — Μ. Π. Κ. ἑ. ρ. κ. υ. ρ. ἂ. ν. Ἐν γένει κρατοῦνται αἱ τοιαῦται ἀποστολαὶ μέχρι τακτοποιήσεως. — Δ. Σ. Ἀ. λ. ε. ξ. ἂ. ν. δ. ρ. ε. ι. α. ν. Ἀναμένομεν ἀποτέλεσμα ἑράνου, ἰδίως τώρα, ὅτε αἱ περιστάσεις δικαιολογοῦσι τὴν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἑλλειψιν δωρεῶν. — Κ. Ν. Χ. α. ν. ἑ. α. Καὶ εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς ἄλλους θ' ἀπαντήσωμεν βραδύτερον.

«ΑΝΑΤΟΛΗ»

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία Ζωῆς

ἰδρυμένη ἐν Ἀθήναις.

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον 2,000,000 φρ.

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

Δέχεται ἀσφαλείας τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνων κατ' ἅπασαν τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν τόσον τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος στρατιωτικῶν ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν κληθέντων ὑπὸ τὰ ὅπλα πολιτῶν ἀποζημιώνουσα τὰς οἰκογενείας των.

Τὸ ἀσφάλιστρον ἐκωνόνισθη εἰς 4 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀσφαλισμένου κεφαλαίου κατὰ τριμηνίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οὐδεμία διατύπωσις ἀπαιτεῖται οὐδὲ ἰατρικὴ ἐξέτασις διὰ τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς τοιαύτης ἀσφαλείας.

Οἱ βουλομένοι νὰ ἀσφαλισθῶσι δύνανται νὰ διενεργῶσι τὴν ἐγγραφὴν των εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' οἴου δῆποτε συγγενοῦς ἢ ἀντιπροσώπου των.

Λεπτομερεῖς πληροφορίες παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς ἑταιρείας ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5,000,000

Ἔδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Παιραιῇ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ, Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Διγίῳ καὶ Ἀμαλιάδῃ.

Ταμιευτήριον μέχρι 5,000 δρ. 4 ο)ο εἰς πρώτην ζήτησιν. 5 ο)ο μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1)2 ο)ο ἀποδοτεῖ εἰς πρώτην ζήτησιν

4 ο)ο » μετὰ τρεῖς μῆνας

4 1)4 ο)ο » μετὰ ἕξ μῆνας

4 1)2 ο)ο » μετὰ ἐν ἔτος

5 ο)ο » μετὰ δύο ἔτη

5 1)2 ο)ο μετὰ τρεῖς ἔτη καὶ πλέον

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1)2 ο)ο ὀλίγωτερον

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Τροποποιήσεως τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὧσιν ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, διὰ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὧσιν ἢ ἐν ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ:

1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὧσιν ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσὸς δρ. 10,000 πέρα τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου

εἰς 1 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δρ· πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμόν, παραδιδόμενον τῷ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἕξ μῆνας τοῦλάχιστον.

2 1)2 ταῖς ο)ο διὰ τὰς κατ' ἔτος καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν.

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκου καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὀρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ διαρκεῖς ἐπὶ τόκῳ:

1 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μ. τοῦλ. 2 » » » » » 1 ἔτους » 2 1)2 » » » » » 2 ἐτῶν » 3 » » » » » 4 » » » 4 » » » » » 5 » » »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.